

למנצח בנגינות על-השמינית מזמור לדוד: יי אל-
באפה תוכיחני ואל-בחמתך תנסהני: חנני יי כי
אמלל אני רפאני יי כי נבחרו עצמי: ונפשי נבחרה
מאד ואתה יי עד-מתי: שובה יי חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך: כי אין במנות זכרך בשאול
מי יודה-לך: יגעתי | באנחתי אשחה בכל-לילה
מפתי בדמעי ערשי אמסה: עששה מפעם עיני
עתקה בכל-צורכי: סורו ממני כל-פעלי און כי-
שמע יי קול בכי: שמע יי תחנוני יי תפילתי יקח:
יבשו | ויבהלו מאד כל-איבי יבשו רגע:

פרק ב

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה ישבך שם
| אלהי יעקב: ישלח-עזרך מקדש ומציון
יסעך: יזכר כל-מנחתך ועולתך ידשנה סלה:
יתן-לך כלבבך וכל-עצתך ימלא: נרננה |
בישועתך ובשם-אלהינו נדגל ימלא יי כל-
משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע | יי משיחו
וענהו משמי קדשו בנברות ישע ימינו: אלה ברכב
ואלה בסוסים ואנחנו | בשם-יי אלהינו נזכיר: תמה
פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: יי הושיעה
המלך יעננו ביום-קראנו:

פרק כה

לדוד אליך יי נפשי אשא: אלהי בן בטחתי אל-
אבושה אל-יעלצו איבי לי: גם כל-קניך לא יבשו
יבשו הבוגרים ריקם: דרכיך יי הודיעני ארחותיך
למדני: תדריכני באמתך | ולמדני כי-אתה אלהי
ישעי אותך קויתי כל-היום: זכר-רחמיך יי וחסדיך
כי מעולם תמה: חטאות נעורי | ופשעי אל-תזכר
בחסדך זכר-לי-אתה למען טובך יי: טוב-וישר יי
על-בן יורה חטאים בדרךך: ידרכך ענוים במשפט
וילמד ענוים דרכו: כל-ארחות יי תסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו: למען-שמך יי וסלחת לעוני
כי רב-הוא: מי-זה האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר:
נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יי ליראיו
ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל-יי כי הוא-יוצא
מרגשת רגלי: פנה-אלי וחנני כי-יחיד ועני
אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה
עני ועמלי ושא לכל-חטאותי: ראה-אויבי כי-רבו
ושנאת חמס שגאוני: שמרה נפשי והצילני אל-אבוש
כי-חסיתי בך: תם-וישר יצרוני כי קויתיך: ברה
אלהים את-ישראל מכל צרותיו:

פרק ל

מזמור שיר-חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי
דליתני ולא-שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך
ותרפאני: יי העלית מן-שאול נפשי חיותני מירדי
בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע
| באפו חיים ברצונו בערב ילין פכי ולבקר
רנה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: יי
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הניתי
נבחר: אליך יי אקרא ואל-אדני אתחנן: מה-בצע
בדמי בדתתי אל-שחת היורה עפר הנגיד אמתך:
שמע-יי וחנני יי הנה-עזר לי: הפכת מספדי למחול
לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען | יזמרה
כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודה:

פרק לב

לדוד משכיל אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה: אשרי
אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: כי-
החרשתי בלו עצמי בשאנתי כל-היום: כי | יומם
ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ
סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא-כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על-
זאת יתפלל כל-חסיד | אליך לעת מצא רק לשטף
מים רבים אליו לא יגיע: אתה | סתר לי מצר
תצרני רגי פלט חסובבני סלה: אשכילך | ואורך
בדרךך-זו תלך איעצה עליך עיני: אל-תהי | כסוס
כפרך אין חבין במתן-גרסן עדני לבלוס כל קרב
אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד
יסובבנו: שמחו ביי וגילו צדיקים ותרנינו כל-
ישרי-לב:

פרק לח

מזמור לדוד להזכיר: יי אל-בקצפה תוכיחני
ובחמתך תנסהני: כי-חציה נחתו בי ותנחת עלי
ידך: אין-מתם בבשרי מפני זעמך אין-שלום בעצמי
מפני חטאתי: כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד
יכבדו ממני: הבאישו גמקי חבורתי מפני
אולתי: נעניתי שחתי עד-מאד כל-היום קדר
הלכתי: כי-כסלי מלאו נקלה ואין מתם
בבשרי: נפונותי ונדביתי עד-מאד שאנתי מנחמת
לבי: אדני נגדך כל-תאותי ואנחתי ממך לא-
נסתרה: לבי סחרחר עזבני כחי ואור-עיני גם-הם
אין אתי: אהבי | ורעי מנגד ננעי יעמדו וקרובי
מרחק עמדו: וינקשו | מבקשי נפשי ודרשי רעתי
ידברו תנות ומרמות כל-היום יחגו: ואני כחרש לא

אֲשַׁמְעֶנּוּ וְכֹאֲלֵם לֹא יִפְתַּח-פִּי: וְאֵלֵי כָּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-
 שָׁמַע וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת: כִּי-לֹךְ יִי הוֹחֵלְתִּי אֶתְּהָ
 תַּעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי: כִּי-אֲמַרְתִּי פֶן-יִשְׁמָחוּ-לִי בְּמוֹט
 רִגְלִי עָלֵי הַגִּידִילוּ: כִּי-אֲנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי
 תְּמִיד: כִּי-עֹנִי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאֵתִי: וְאֵיבֵי חַיִּים
 עֲצָמוּ וּרְבוּ שְׂנְאֵי שָׁקֶר: וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
 יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רָדְפִי טוֹב: אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי יִי אֱלֹהֵי אֵל-
 תִּרְחַק מִמֶּנִּי: חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתִי אֲדֹנִי תִּשׁוּעָתִי:

פרק מא

לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: אֲשֶׁר־יִמְשָׁכֵל אֶל-דֶּל בְּיוֹם רָעָה
 יִמְלִטְהוּ יִי: יִי | יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ וְאֶל-תַּתְּנֵהוּ
 בְּנַפְשׁ אֵיבָיו: יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֶרֶשׁ דָּוִד כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶתָ
 בְּחֵלּוֹ: אֲנִי-אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי-חֲטָאֵתִי
 לָךְ: אֵיבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מַתִּי יָמוֹת וְאֶבֶר שָׁמוֹ: וְאִם-בָּא
 לְרָאוֹת | שׁוֹא יִדְבֹּר לְבֹי יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ
 יִדְבֹּר: יָחַד עָלֵי יִתְלַחֲשׁוּ כָל-שְׂנְאֵי עָלֵי | יַחֲשָׁבוּ רָעָה
 לִי: יִדְבֹּר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יִוְסִיף
 לְקוֹם: גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחְמִי
 הַגִּידִיל עָלֵי עֵקֶב: וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה
 לָהֶם: בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חַפְצָתָ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֵיבֵי
 עָלֵי: וְאֲנִי בַּחֲמִי תִּמְכֹּת בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ
 יִי | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

פרק נא

לְמַנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: בָּבוֹא-אֱלֹוִי נָתַן הַנְּבִיא כְּאֲשֶׁר-
 בָּא אֶל-בֶּת-שֹׁבַע: חֲנֻנִי אֱלֹהִים כְּחִסְדְּךָ כָּרֵב
 רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב כִּבְסֵנִי מֵעֹנִי וּמִחֲטָאֵתִי
 טַהַרְנִי: כִּי-פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּחֲטָאֵתִי נִגְדֵי תְּמִיד: לֹךְ
 לְבִדְךָ | חֲטָאֵתִי וְהִרְעֵ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תַּצְדִּיק
 בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ: הֵן-בְּעֹנוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֲטָא
 יַחֲמֹתֵנִי אָמֵן: הֵן-אֲמַת חַפְצָתָ בְּטַחֲוֹת וּבְסֹתָם חֲכָמָה
 תּוֹדִיעֵנִי: תַּחֲטָאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאֲטַהֵר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלֹג
 אֶלְבִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וּשְׁמַחַה תְּגַלְּנָה עֲצָמוֹת
 דִּכִּיתִ: הַסֵּתֵר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וְכָל-עֹנֹתִי מִחַה: לֵב
 טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי: אֵל-
 תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי:
 הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעָךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחֲטָאִים אֱלֹוִיךָ
 יִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם | אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִּשׁוּעָתִי
 תִּרְגַּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ: אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד
 תְּהִלָּתְךָ: כִּי | לֹא-תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא
 תִּרְצֶה: זִבַּחִי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְבָה
 אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה

חֲמוֹת יְרוּשָׁלָּם: אִז תַּחֲפֹץ זִבַּח-צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל
 אִז יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחְךָ פָּרִים:

פרק פו

תַּפְלָה לְדָוִד הֵטָה-יִי אֲזִנֹךְ עֲנִי כִי-עֲנִי וְאֲבִינוֹן
 אֲנִי: שְׁמִרָה נַפְשִׁי כִי-חֲסִיד אֲנִי הוֹשַׁע עֲבָדְךָ אֶתְּהָ
 אֱלֹהֵי הַבוֹטָח אֱלֹוִיךָ: חֲנֻנִי אֲדֹנִי כִי אֱלֹוִיךָ אֶקְרָא כָּל-
 הַיּוֹם: שְׁמַח נַפְשׁ עֲבָדְךָ כִּי אֱלֹוִיךָ אֲדֹנִי נַפְשִׁי אֲשֹׁא:
 כִּי-אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסֶלָח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-
 קִרְאֶיךָ: הַאֲנִינָה יִי תַּפְלָתִי וְחַקְשִׁיבָה בְּקוֹל
 תַּחֲנוּנוֹתִי: בְּיוֹם צָרְתִּי אֶקְרָאָךְ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין-כְּמוֹךָ
 בְּאֱלֹהִים | אֲדֹנִי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל-גּוֹיִם | אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ | וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנִי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:
 כִּי-נָדוּל אַתָּה וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּהָ אֱלֹהִים
 לְבִדְךָ: הוֹרֵנִי יִי | דִּרְכֶּךָ אֶתְּלַךְ בְּאַמְתְּךָ יָחַד לִבְכִּי
 לִירְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ | אֲדֹנִי אֱלֹהֵי בְּכָל-לִבְכִּי
 וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי חֲסִדְךָ נָדוּל עָלֵי וְהַצִּלָּתָ
 נַפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתִיָּה: אֱלֹהִים | זָרִים קָמוּ-עָלֵי
 וַעֲבַדְתָּ עֲרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי וְלֹא שְׁמוֹךְ לְנִגְדָם: וְאַתָּה
 אֲדֹנִי אֵל-רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אֲפִים וְרַב-חֶסֶד
 וְאַמְתָּ: פָּנָה אֵלֵי וְחֲנֻנִי תִּגְדֵּה-עֲזֶךָ לְעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה
 לְבֹן-אַמְתְּךָ: עֲשֵׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שְׂנְאֵי
 וַיִּבְשׁוּ כִּי-אַתָּה יִי עֹזְרֵתִי וְנַחֲמָתִי:

פרק צא

יֵשֶׁב בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן בְּצֹל שִׁדִּי יִתְלוֹנֵן: אֲמַר לִי מַחְסִי
 וּמִצּוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילָךְ מִפֶּחַ יָקוּשׁ
 מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ | יִסֹּף לָךְ וְתַחַת-כְּנָפָיו תַּחֲסֶה
 צִנָּה וְסַחֲרָה אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחוּץ יַעוֹף
 יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִתְלַךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צָהָרִים: יִפֹּל
 מִצִּדְךָ | אֱלֹוִיךָ וְרַבָּבָה מִימִינָךְ אֱלֹוִיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק
 בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלֹמָת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יִי
 מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנָה: לֹא-תֵאָנֶה אֱלֹוִיךָ רָעָה וְנִגַּע
 לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלָךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה-לָךְ לְשִׁמְרָךְ
 בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-כַּפִּים יִשְׁאוּנָךְ פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן
 רִגְלָךְ: עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כַּפִּיר וְתִנּוֹן: כִּי
 בִּי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי |
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ-אֲנִי בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ: אֲרָךְ
 יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

פרק קב

תַּפְלָה לְעֲנִי כִי-יַעֲטֹף וּלְפָנֵי יִי יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: יִי שְׁמַעַה
 תַּפְלָתִי וְשׁוּעָתִי אֱלֹוִיךָ תְּבוֹא: אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ |
 מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הֵטָה-אֵלֵי אֲזִנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִתֵּר

ענני: כי-כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו:
הופה-כעשב ויבש לפי כי שכחתי מאכל
לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי
לקאת מדבר היתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה
פצפור בוקר על גג: כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו: כי אפר פלחם אכלתי ושקני
בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצףך כי נשאתני
ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה
י לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם
ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את
אבניה ואת עפרה יחננו: ויראו גוים את שם יי וכל
מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נראה
בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את
תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל-
יה: כי-השקיף ממרום קדשו יי משמים | אל-ארץ
הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו
בירושלם: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד
את-יי: ענה בדרך פחי קצר ימי: אמר אלי אל-
תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: לפני
הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים: תמה | יאברו
ואתה תעמד וכלם כפגור יבלו פלבוש תחליפם
ויחלפו: ואתה-הוא ושנותיך לא יתמו: בני-עבדיך
ישכנו וזרעם לפניך יבון:

פרק קג

לדוד | ברכי גפשי את-יי וכל-קרבי את-שם
קדשו: ברכי גפשי את יי ואל תשכחי כל-
גמוליו: הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-
תחלאיכי: הנואל משחת חייכי המעטרכי חסד
ורחמים: המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר
נעורכי: עשה צדקות יי ומשפטים לכל-
עשוקים: יודיע דרכיו למשה לבני ישראל
עלילותיו: רחום וחנן יי ארך אפים ורב-חסד: לא-
לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאיני עשה
לנו ולא כעונתינו גמל עלינו: כי כנכה שמים על-
הארץ גבר חסדו על-יראיו: ברחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את-פשעינו: ברחם אב על-בנים רחם
יי על-יראיו: כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר
אנחנו: אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ: כי
רוח עברה-בו ואיננו ולא-יפירנו עוד מקומו: וחסד
יי | מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקתו לבני
בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם: יי
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ברכו יי

מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול
דברו: ברכו יי כל-צבאיו משרתיו עשי
רצונו: ברכו יי | כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו
ברכי גפשי את-יי:

פרק קד

הדוד ליי כי-טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי
אשר גאלם מיד-צר: ומאדצות קבצם ממזרח
וממערב מצפון ומזר: תעו במדבר בשימון הדרך
עיר מושב לא מצאו: רעבים גם-צמאים נפשם בהם
תתעטר: ויצעקו אל-יי בצר להם ממצוקותיהם
יצילים: וייריכם בדרך ישרה ללכת אל-עיר
מושב: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי-
השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב: ישבי
חשד וצלמות אסירי עני וברזל: כי-המרו אמרי-אל
ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם פשלו ואין
עזר: ויצעקו אל-יי בצר להם ממצוקותיהם
יושיעם: ויציאם מתשד וצלמות ומסרותיהם
ינתק: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי-שבר
דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: אולים מדרך
פשעם ומעונותיהם יתענו: כל-אכל תתעב נפשם
ויגיעו עד-שערי מות: ויצעקו אל-יי בצר להם
ממצוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט
משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני
אדם: ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
ברנה: יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
רבים: תמה ראו מעשי יי ונפלאותיו
במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם
גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה
תתמוגג: יתנוג וינועו כשפור וכל-חכמתם
תתבלע: ויצעקו אל-יי בצר להם וממצוקותיהם
יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו
כי-ישתקו וינחם אל-מחוז חפצם: יודו ליי חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: וירממוהו בקהל-עם
ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת נשבי
בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי
מים: ויושב שם רעבים ויכונו עיר מושב: ויזרעו
שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם
וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו
מעצר רעה ויגון: שפך ביו על-גדיבים ויתעם בנתו
לא-דרך: וישגב אביון מעוני וישם כצאן
משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל-עולה קפצה
פיה: מי-חכם וישמר-אלה ויתבוננו חסדי יי:

פרק קטז

אֶהְבֵּתִי כִּי-יִשְׁמַע | יְיָ אֶת-קוֹלִי תַחֲנוּנִי: כִּי-הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אָקְרָא: אֶפְפוּנִי | חֲבַל־מָוֶת וּמִצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי צָרָה וַיִּגְוֶן אֲמָצָא: וּבִשְׁם-יְיָ אָקְרָא אֲנִי יְיָ מִלִּטָּה נַפְשִׁי: תַּנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי כִּי-יְיָ גָמַל עָלַיִכִּי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינֵי מוֹ-דְמָעָה אֶת-רִגְלִי מִדָּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מֵאֵד: אֲנִי אֲמַרְתִּי בַּחֲפוּזִי כָּל-הָאָדָם כֹּזֵב: מִה-אֲשִׁיב לִי כָּל-תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס-יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ אָקְרָא: גִּדְרִי לִי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ הַמּוֹתָה לְחִסְדֵּיוֹ: אֲנִי יְיָ כִּי-אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי-עֲבָדְךָ בֶּן-אֲמָתְךָ פִּתְחָתָה לְמוֹסְרִי: לֹךְ-אֲזַבַּח וְזָבַח תוֹדָה וּבִשְׁם יְיָ אָקְרָא: גִּדְרִי לִי אֲשֶׁלֶם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ: בַּחֲצָרוֹת | בֵּית יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ:

פרק קיח

הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ-נָא בֵּית-אֱהֱרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ-נָא יִרְאִי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מִן-הַמִּצְרָה קָרָאתִי יְיָ עָנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְיָ לִי לֹא אֵירָא מִה-יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֵרָאָה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבִּטָּח בְּגִדִּיבִים: כָּל-גִּוִּים סִבְבּוֹנִי בִשְׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: סִבְבּוֹנִי גַם-סִבְבּוֹנִי בִשְׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: סִבְבּוֹנִי כְדַבּוּרִים וְעָכּוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בִּשְׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: דִּחָה דִּחִיתִנִּי לִנְפֹל וְיִי עֲזָרְנִי: עֲזִי וְחִמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי לִישׁוּעָה: קוֹל | רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל: יִמִּין יְיָ רֹמֶמָה יִמִּין יְיָ עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת כִּי-אֲחִיחָה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי: פִּתְחוּ-לִי שַׁעֲרֵי-צַדִּיק אֲבֹא-בָם אוֹדָה יְהוָה-הַשֹּׁעֵר לִי צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אוֹדָה כִּי עָנִיתִנִּי וְתַחֲוִי-לִי לִישׁוּעָה: אֲבֹן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִיטָּה לְרֹאשׁ פָּנָה: מֵאֵת יְיָ הִיטָּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ: אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אֲנִי יְיָ הַצְלִיחָה נָּא: בְּרוּךְ הַבּוֹא בִשְׁם יְיָ בְּרַכְנוֹכֶם מִבֵּית יְיָ: אֵל | יְיָ וַיֹּאֲרֶה לָנוּ אֶסְרוּ-חַג בַּעֲבָתִים עַד-קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵּי אֲתָה וְאוֹדָה אֵלֵּי הִי אֶרֶמוֹמָה: הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

פרק קל

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיהָ יְיָ: אֲדֹנָי שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תַהֲיִינָה אֲזִינוּ קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי: אִם-

עוֹנוֹת תִּשְׁמַר-יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי-עַמּוֹ הַסְלִיחָה לְמַעַן תִּקְרָא: קִנִּיתִי יְיָ קוֹנֵתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי: נַפְשִׁי לֹאדֹנִי מִשְׁמָרִים לְבָקֵר שְׁמָרִים לְבָקֵר: יַחֲלֵ יִשְׂרָאֵל אֵל-יְיָ כִּי-עַם יְיָ תַחֲסֹד וְהִרְבָּה עַמּוֹ פְּדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנָתוֹ:

פרק קלח

לְמַנְצַח לְדָוִד מִזְמוֹר יְיָ חֲקַרְתִּנִּי וְתַדַּע: אֲתָה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחֹק: אֲרַחֲוִי וְרַבְעִי זָרִית וְכָל-דֶּרֶכִּי הַסִּבְנָתָה: כִּי אֵין מָלָה בַלְשׁוֹנִי תָן יְיָ יָדַעְתָּ כָּל־הָ: אֲחֹר וְקָדָם צִרְתִּנִּי וְתַשֵּׁת עָלַי כַּפְכָּה: פְּלִיאָה רַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁנָבָה לֹא-אוּכַל לָה: אֲנִי אֵלֶךְ מְרוּחָךְ וְאֵנָה מִפְּנֵיךְ אֲבָרָח: אִם-אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אֲתָה וְאֲצִיעָה שְׁאוֹל הַנֶּגֶד: אֲשָׂא כִנְפֵי-שָׁחַר אֲשַׁכְנֶה בְּאַחֲרִית יָם: גַּם-שָׁם יִדְּךָ תַּחֲנוּנִי וְתַאֲחֻזִּי וּמִינֶיךָ: וְאֹמַר אֶד-חֲשֹׁךְ יִשׁוּפְנִי וְלִילָה אֹזֵר בַּעֲדֵנִי: גַּם-חֲשֹׁךְ לֹא-יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּינּוֹם יֹאִיר כַּחֲשִׁיכָה כְּאוֹרָה: כִּי-אֲתָה קִנִּיתָ כְּלִיתִי תִסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי: אוֹדָה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלִיתִי נִפְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנַפְשִׁי יָדַעַת מֵאֵד: לֹא-נִכְתַּד עֲצָמִי מִמֶּךָ אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בִּסְתֵר רָקַמְתִּי בְּתַחֲתִיּוֹת אֲרִץ: גִּלְמִי | רָאוּ עֵינֶיךָ וְעַל-סִפְרָךְ כָּל־לֵם יִכְתְּבוּ יָמִים יָצְרוּ וְלוֹ אֲחֵד בָּהֶם: וְלִי מִה-יִקְרֹו רַעִיָה אֵל מִה עֲצָמוֹ רֹאשֵׁיהֶם: אֶסְפֹּרֶם מִחֹל יִרְבּוֹן הַקִּיצָתִי וְעוֹדִי עַמּוֹ: אִם-תִּקְטֹל אֱלֹהִים | רַשָּׁע וְאֲנִשִּׁי דָמִים סוֹרוֹ מִנִּי: אֲשֶׁר יֹאמְרֶךָ לְמִזְמָה נִשָּׂא לִשְׂוֹא עֲרִיף: הָלוֹא-מִשְׁנֹאִיךָ יְיָ | אֲשַׁנָּא וּבִתְקוּמִיךָ אֲתַקּוּטִט: תַּכְלִית שְׁנֵאָה שְׁנֵאָתִים לְאוֹיְבִים תִּיו לִי: חֲקַרְנִי אֵל וְדַע לְבָבִי בַּחֲנוּנִי וְדַע שְׂרַעְפִּי: וְרֹאה אִם-דֶּרֶךְ-עֲצָב כִּי וְנַחֲנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם:

פרק קמב

מִשְׁכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תַּפְלָה: קוֹלִי אֵל-יְיָ אֲזַעַק קוֹלִי אֵל-יְיָ אֲתַחֲנוּן: אֲשַׁפֵּךְ לִפְנֵי שִׁיחִ צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד: בְּהִתְעַטֵּף עָלַי | רוּחִי וְאֲתָה יָדַעְתָּ נִתִּיבָתִי בְּאַרְח-זֵנוֹ אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פֶּחַ לִי: הִבִּיט יָמִין | וְרֹאה וְאֵין-לִי מִכִּיר אֲבָד מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי: זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יְיָ אֲמַרְתִּי אֲתָה מַחֲסִי חֲלָקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים: הַקְשִׁיבָה | אֵל-רִנָּתִי כִּי-דַלּוֹתִי מֵאֵד הַצִּילֵנִי מִרְדִּפִּי כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי: הוֹצִיאָה מִמִּסְגָּר | נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת-שִׁמְךָ בִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי:

יש לומר אותיות כשמו של החולה ואח"כ אותיות ק' ר' ע' ש' ט' נ'.

פרק קט

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יי אשרי נצרי עדתיו בכל-לב ודרשוהו: אף לא-פעלו עולה בדרךיו הלקכו: אתה צויתך פקדיו לשמר מאד: אחלי ופנו דרכי לשמר חקיו: אז לא-אבוש בהביטי אל-כל-מצותיו: אודך בנשר לבב בלמדי משפטי צדקך: את-חקיו אשר אל-תעזבני עד-מאד:

במה יזכה-נער את-ארחו לשמר בדרךך: בכל-לבי דרשתיו אל-תשגני ממצותיו: בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא-לך: ברנך אתה יי למדני חקיו: בשפתי ספרתי כל משפטי-פיו: בדרך עדותיו ששתי כעל כל-הון: בפקדיו אשרי ואביטה ארחותיו: בחקתיו אשרתעשע לא אשרכח דברך:

גמל על-עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל-עיני ואביטה נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל-תסתר ממני מצותיו: גרסה נפשי לתאבה אל-משפטיך בכל-עת: גערתי זדים ארורים השנים ממצותיו: גל מעלי חרפה ובוז כי עדתיו נצרתיו: גם ישבו שרים כי נדברו עבדך ישח בחקיו: גם עדתיו שששני אנשי עצתי:

דבקך לעפר נפשי חניי בדרךך: דרכי ספרתי ותענני למדני חקיו: דרך-פקדיו חבינני ואשיחה בנפלאותיו: דלפה נפשי מתינה קיימני בדרךך: דרך-שקר הסר ממני ותורתך חנני: דרך-אמונה בחרתי משפטיך שויתי: דבקתי בעדותיו יי אל-תבישני: דרך-מצותיו ארוץ כי תרחיב לבי:

הורני יי דרך חקיו ואצננה עקב: חבינני ואצננה תורתך ואשמרנה בכל-לב: הדריכני בנתיב מצותיו כי-בו חפצתי: הט-לבי אל-עדותיו ואל אל-בצע: העבר עיני מראות שוא בדרךך חנני: הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקדיו בצדקתך חנני:

יבאני חסדך יי תשועתך כאמרתך: ואענה חרפי דבר כי-כסחתי בדרךך: ואל-תצל מפני דבר-אמת עד-מאד כי למשפטיך יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה כי פקדיו דרשתי: ואדברה בעדותך גדר מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיו אשר אהבתי: ואשא-כפי אל-מצותיו אשר אהבתי ואשיחה בחקיו:

זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתי: זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חנני: זדים הליצני עד-מאד מתורתך לא נסיתי: זכרתי משפטיך מעולם יי ואתנחם: ולעפה אחזתני

מרשעים עזבי תורתך: זמרות היו-לי חקיו בבית מגורי: זכרתי בלילה שמו יי ואשמרה תורתך: זאת היתה-לי כי פקדיו נצרתיו:

חלקי יי אמרתי לשמר דברך: חליתי פניך בכל-לב חנני כאמרתך: חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל-עדתיך: חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיו: חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: חצות-לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקדיו: חסדך יי מלאה הארץ חקיו למדני:

טוב עשית עם-עבדך יי בדרךך: טוב טעם ודעת למדני כי במצותיו האמנתי: טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: טוב-אתה ומטיב למדני חקיו: טפלו עלי שקר זדים אני בכל-לב | אצור פקדיו: טפס כחלב לבם אני תורתך שששעתי: טוב-לי כי-עניתי למען אלמד חקיו: טוב-לי תורת-פיו מאלפי זהב וכסף:

ידיך עשיתי ויכוננני חבינני ואלמדה מצותיו: יראוך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי: ידעתי יי כי-צדק משפטיך ואמונה עניתני: יהי-נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה כי-תורתך שששעתי: יבשו זדים כי-שקר עותוני אני אשרי בפקדיו: ישובו לי יראוך יודעי עדתיו: יהי-לבי תמים בחקיו למען לא אבוש:

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: פלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: כי-הייתי כנאד בקיטור חקיו לא שכחתי: כמה ימי-עבדך מתי תעשה בדרך משפט: כרו-לי זדים שיחות אשר לא כתורתך: כל-מצותיו אמונה שקר רדפוני עזרני: כמעט פלוני בארץ ואני לא-עזבתי פקדיו: כחסדך חנני ואשמרה עדות פיו:

לעולם יי דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמוד: למשפטיך עמדו היום כי הפל עבדך: לולי תורתך שששעני אז אבדתי בעניי: לעולם לא-אשרכח פקדיו כי כם חיינני: לך-אני הושיעני כי פקדיו דרשתי: לי קנו רשעים לאבדני עדתיו אתבונן: לכל תכלה ראותי קץ רחבה מצותך מאד:

מה-אהבתי תורתך כל-היום היא שיחתי: מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא-לי: מכל-מלמדי השכלתי כי עדותיו שיחה לי: מזקנים אתבונן כי פקדיו נצרתיו: מכל-ארח רע פלאתי רגלי למען אשמר דברך: ממשפטיך לא-סרתי כי-אתה הורנני: מה-גמלצני לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקדיו אתבונן על-פן שגאתי | כל-ארח שקר:

גר-לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: נעניתי עד-מאד יי חניי בדרךך: נדבות פי

רצה-נא יי ומשפטיה למרני: נפשי בכפי תמיד ותורתה לא שכתתי: נתנו רשעים פח לי ומפקדיה לא תעיתי: נתלתי עדותיה לעולם כי-ששון לבי המה: נטיתי לבי לעשות חסיד לעולם עקב:

סעפים שנאתי ותורתה אהבתי: סתרי ומנני אתה לדברתי יחלתי: סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: סמכני כאמרתך ואחיה ואל-תבישני משבר: סעני ואושעה ואשעה בחסיד תמיד: סלית כל-שונים מחסיד כי-שקר תרמיתם: סנים השבת כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי עדתי: סמר מפקדיה בשרי וממשפטיה יראתי:

עשיתי משפט וצדק כל-תניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב אל-יעשקני ודים: עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקה: עשה עם-עבדך כחסידך וחסידך למנני: עבדך-אני הביגני ואדעה עדתי: עת לעשות לי: הפרו תורתך: על-כן אהבתי מצותיה מזקב ומפו: על-כן | כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח שקר שנאתי:

פלאות עדותיה על-כן נצרתם נפשי: פתח דבריה יאיר מבין פתיים: פי-פערתי ואשאפה כי למצותיה יאבתי: פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: פעמי הכן באמרתך ואל-תשלט בי כל-און: פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיה: פניך האר בעבדך ולמדני את-חקיה: פלגי-מים ירדו עיני על לא-שמרו תורתך:

צדיק אתה יי וישר משפטיה: צוית צדק עדתיך ואמונה מאד: צמתתני קנאתי כי-שכחו דבריה צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקדיה לא שכתתי:

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צר-ומצוק מצאני מצותיה שעשעי: צדק עדותיה לעולם הביגני ואחיה: קראתי בכל-לב עני יי חסיד אצרה: קראתי הושיעני ואשמרה עדתי: קדמתי בנשף ואשועה לדברתי יחלתי: קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קולי שמעה כחסידך יי כמשפטך חני: קרבו רדפי ומה מתורתך רחוק: קרוב אתה יי וכל-מצותיה אמת: קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסרתם:

קאה-עני וחלצני כי-תורתך לא שכתתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חני: רחוק מרשעים ישועה כי-חסידך לא דרשו: רחמיה רבים | יי כמשפטך חני: רבים רדפי וצרי מעדותך לא נטיתי: ראיתי בנדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי-פקודיה אהבתי יי כחסידך חני: ראש-דברך אמת ולעולם כל-משפט צדקה:

שרים רדפוני חנם ואמךך פחד לבי: שש אנכי על-אמרתך כמוצא שגל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב לאהבי תורתך ואין-למו מכשול: שפרתי לישועתך יי ומצותיה עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיה ועדתיך כי כל-דרכי נגדה:

תקרב רנתי לפניך יי כדברך הביגני: תבוא תחנתי לפניה כאמרתך הצילני: תפענה שפתי תחלה כי תלמדני חקיה: תען לשוני אמרתך כי כל-מצותיה צדק: תהי-ידך לעזרני כי פקודיה בחרתי: תאבתי לישועתך יי ותורתך שעשעי: תחי-נפשי ותחלה נפשי ומשפטך יעזרני: תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיה לא שכתתי:

יי. אל רחום וחנן. ארה אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד וחסד. נקח: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפניו כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שתמלא רחמים על [פלוגי בן פלוגי] ויבקשו רחמיה את פעסך. ותבטל מעל [פלוגי בן פלוגי] כל גזרות קשות ורעות.

אנא מלך רחום וחנן. התמלא רחמים על [פלוגי בן פלוגי] המוטל על ערש דני. ותרחא רפואה שלימה. כי אתה ברחמיה רופא חולי עמך ישראל. ותקנים בנו מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דני כל משכבו הפכת בחליו. ולמען זכות אברהם אחוז בחסד. יצחק נאור בגבורה. יעקב אחוז בתפארת. משה אחוז בגזת. אהרן בהוד. תרחא רפואה שלימה. ותציל ממנו נפשו. ובכח שנים ועשרים אותיות תורתך הקדושה שקבלנו בהר סיני. תפתח ל[פלוגי בן פלוגי] שערי ארוכה ומרפא. שערי בריאות. שערי גילת. שערי דוד. שערי הוד והדר. שערי זכות אבות. שערי חמלה. שערי טובה. שערי ישועה. שערי כפרה. שערי לב טהור. שערי מחילה. שערי נעיונות. שערי סמיכה. שערי עזרה. שערי פדות. שערי צדקה. שערי קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי שמחה. שערי תשועה. וכל צדקותיו אשר עשה הוא ובני ביתו יזכרו לפני כסא רחמיה להמליץ טוב בערו. ואל תתנהו בגפש אויביו. ה' לשמרהו ויחיהו לאורך ימים ושנות חיים ושלום.

ויהי רצון מלפניך השם הקדוש אלהי אשר אהיה. אשר הוא יסוד הכל ועיקר הכל. הנה הנה ויהיה. שתשלח רפואה שלימה לחולה הנה [פלוגי בן פלוגי]. ותעמידהו על עמודו ויחי מחליו. וידענו כי אין אנו כדאים להתפלל לפניך על עצמנו. וכל שפן על אחרים. אמנם שמנו רחמיה נגד עינינו כי רחום אתה. ואתה שומע תפלת כל מה. לכן בבשת פנים אתאנו לבקש רחמים ותחנונים על [פלוגי בן פלוגי] החולה הנה. אל נא רפא נא לו. ותבריאהו ותחלימהו ותחזקהו ותאמצהו. ותמלא משאלות לבו לטובה. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה למען קדושתך. יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי: